

Bazı Şiirler Eceliyle Ölür

— yağmurzamani • 04 Temmuz 2013

Bazı Şiirler Eceliyle Ölür...

Efkâr-ı aşka teslim olunca kelimeler
Yürek işçiliği ağır gelir kaleme
Aşığa malum olur derler ya
Bazı şiirler eceliyle ölür
Bazı şairlerse şiirle....

Sana susu/yorum nicedir
Zekâti verilmemiş bir aşkın sonsuzluğunda
Kelimeler ağır geliyor dilimdeki şiire
Defterimde henüz bestelenmemiş aşk sözcükleri
Belki de söylenmişti hepsi
Yıldızlı bir gecede bir kulaktan diğerine
Can bulmuştu her hece, mutluluğu okşarken ay dede

Şimdi okşasam kelimelerimi
İyileşir mi bu kalp
Lambamdan fırlayıp dile benden derken
Dili sürçer mi ilham perimin
Şifalı sözler külliyatında var mıdır aşka çare
Neden? Niye ölünür
Söyle, hangi şair şiirsiz gömülür

Sessizliğin ziynetidir bu sözler belki
Bakma öyle
Buralar serin oluyor düş akşamlarında
Kalbimi sansürleyen şiirleri örtsem de omzuma
Yine de üşüyor kelimelerim
Bir gece düşüme düşüyor martılar
Bir avuç denize değişiyorum aşkı
İki güzel söze kanıyor düşüm
Ne fark eder şiirsiz yaşamışım ölmüşüm

Rüyalarımın kenarını kıvırsam
Kaldığım yerden sevsem hayatı
Affeder mi beni, aşk ve şiirler...

Hangi şehre giydirsem aşkı
Coğrafyasında deniz ve martılar
İçimden aşikâr bir hüzne hicret
Hangi şehirde bıraksam kalbimi
Ardım sıra yağmur başlar
Uyur severim son günlerde
Ruhumun köründe uyandım bu şiirden
Dudakların ölümüne bir imge kazırken alın yazıma
Durduk yere katili oldum bu şiirin
Ah benim şiirbaz dilim
Ah benim kalem tutan elim
Şiir dediğin kendiliğinden gelmeli
Bazı şiirler eceliyle ölmeli

Yasemin Demir 2013 Haziranlı şiirler